Joi, 30 martie 2023

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2023)0094

Raport referitor la statul de drept în 2022 – Situația statului de drept în Uniunea Europeană

Rezoluția Parlamentului European din 30 martie 2023 referitoare la statul de drept în 2022 – situația statului de drept în Uniunea Europeană (2022/2898(RSP))

(2023/C 341/01)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (3) și articolele 5, 6, 7, 11, 19 și 49,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele legate de respectarea, protecția și promovarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în Uniune, printre care articolele 70, 258, 259, 260, 263, 265 și 267,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2022 referitoare la Raportul din 2022 privind statul de drept – Situația statului de drept în Uniunea Europeană (COM(2022)0500),

— având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii [1] („Regulamentul privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept”),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/692 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a programului „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1381/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 390/2014 al Consiliului [2],

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,

— având în vedere instrumentele ONU privind protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale și recomandările și rapoartele din cadrul evaluării periodice universale a ONU, precum și jurisprudența organismelor ONU create prin tratate și procedurile speciale ale Consiliului pentru Drepturile Omului,

---

[1] JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1.
[2] JO L 156, 5.5.2021, p. 1.

— având în vedere recomandările și rapoartele Biroului pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului, ale Înaltului Comisar pentru Minoritățile Naționale, ale reprezentantului pentru libertatea mass-mediei și ale altor organisme ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE),

— având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Carta socială europeană, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului european pentru drepturile sociale și convențiile, recomandările, rezoluțiile, avizele și rapoartele Adunării Parlamentare, ale Comitetului de miniștri, ale Comisarului pentru drepturile omului, ale Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței, ale Comitetului director pentru combaterea discriminării, diversitate și incluziune, ale Comisiei de la Veneția și ale altor organisme ale Consiliului Europei,

— având în vedere Memorandumul de înțelegere dintre Consiliul Europei și Uniunea Europeană din 23 mai 2007 și concluziile Consiliului din 8 iulie 2020 privind prioritățile UE pentru cooperarea cu Consiliul Europei pentru perioada 2020-2022,

— având în vedere propunerea motivată a Comisiei de decizie a Consiliului din 20 decembrie 2017 privind constatarea unui risc clar de încălcare gravă de către Republica Polonă a statului de drept, emisă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE (COM(2017)0835),

— având în vedere rapoartele Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) din 19 iulie 2022 intitulat „Societatea civilă europeană continuă să fie sub presiune”, din 8 iunie 2022 intitulat „Raportul privind drepturile fundamentale 2022” și din 19 august 2022 intitulat „Protejarea spațiului civic în UE” și din 3 noiembrie 2022 intitulat „Antisemitismul – privire de ansamblu asupra incidentelor antisemite înregistrate în Uniunea Europeană, 2011-2021”, precum și celelalte rapoarte, date și instrumente ale sale, în special Sistemul de informații al Uniunii Europene privind drepturile fundamentale (EFRIS),

— având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale ([3]),

— având în vedere rezoluția sa din 1 martie 2018 referitoare la decizia Comisiei de a activa articolul 7 alineatul (1) din TUE în ceea ce privește situația din Polonia ([4]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 aprilie 2018 referitoare la necesitatea instituirii unui instrument pentru valori europene, destinat sprijinirii organizațiilor societății civile care promovează valorile fundamentale ale Uniunii Europene la nivel local și național ([5]),

— având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la o propunere prin care i se solicită Consiliului să stabilească, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE, existența unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea ([6]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 noiembrie 2018 referitoare la necesitatea unui mecanism cuprinzător la nivelul UE pentru protejarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale ([7]),

— având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2020 referitoare la instituirea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale ([8]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2020 referitoare la impactul măsurilor privind COVID-19 asupra democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale ([9]),

---

([3]) JO C 215, 19.6.2018, p. 162.
([4]) JO C 129, 5.4.2019, p. 13.
([5]) JO C 390, 18.11.2019, p. 117.
([6]) JO C 433, 23.12.2019, p. 66.
([7]) JO C 363, 28.10.2020, p. 45.
([8]) JO C 395, 29.9.2021, p. 2.
([9]) JO C 415, 13.10.2021, p. 36.

Joi, 30 martie 2023

— având în vedere rezoluția sa din 10 iunie 2021 referitoare la situația statului de drept în Uniunea Europeană și aplicarea Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 privind condiționalitatea ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la Raportul Comisiei din 2020 privind statul de drept ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2021 referitoare la elaborarea unor orientări pentru aplicarea regimului general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii ([12]),

— având în vedere rezoluția sa din 11 noiembrie 2021 referitoare la consolidarea democrației și a libertății și pluralismului mass-mediei în UE: recurgerea nejustificată la acțiuni de drept civil și penal pentru a reduce la tăcere jurnaliștii, ONG-urile și societatea civilă ([13]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 decembrie 2021 referitoare la evaluarea măsurilor preventive pentru a preîntâmpina corupția, cheltuielile neconforme și deturnarea fondurilor UE și a celor naționale în cazul fondurilor de urgență și în domeniile de cheltuieli legate de crize ([14]),

— având în vedere rezoluția sa din 8 martie 2022 referitoare la restrângerea spațiului societății civile în Europa ([15]),

— având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la statul de drept și consecințele hotărârii CEJ ([16]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2022 referitoare la Raportul Comisiei din 2021 privind statul de drept ([17]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2022 referitoare la statul de drept și posibila aprobare a planului național de redresare al Poloniei (MRR) ([18]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 septembrie 2022 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de stabilire, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a existenței unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea ([19]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 septembrie 2022 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2020 și 2021 ([20]),

— având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2022 referitoare la statul de drept în Malta, la cinci ani de la asasinarea Daphnei Caruana Galizia ([21]),

— având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2022 referitoare la creșterea numărului de infracțiuni motivate de ură împotriva persoanelor LGBTIQ+ în întreaga Europă, având în vedere recentele crime homofobe din Slovacia ([22]),

— având în vedere rezoluția sa din 10 noiembrie 2022 referitoare la justiția rasială, nediscriminarea și combaterea rasismului în UE ([23]),

---

([10]) JO C 67, 8.2.2022, p. 86.
([11]) JO C 81, 18.2.2022, p. 27.
([12]) JO C 99, 1.3.2022, p. 146.
([13]) JO C 205, 20.5.2022, p. 2.
([14]) JO C 251, 30.6.2022, p. 48.
([15]) JO C 347, 9.9.2022, p. 2.
([16]) JO C 347, 9.9.2022, p. 168.
([17]) JO C 479, 16.12.2022, p. 18.
([18]) JO C 493, 27.12.2022, p. 108.
([19]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0324.
([20]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0325.
([21]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0371.
([22]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0372.
([23]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0389.

— având în vedere rezoluția sa din 24 noiembrie 2022 referitoare la evaluarea modului în care Ungaria respectă condițiile privind statul de drept prevăzute de Regulamentul privind condiționalitatea și situația actuală a PNRR-ului Ungariei ([24]),

— având în vedere raportul Conferinței privind viitorul Europei referitor la rezultatele finale,

— având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,

A. întrucât Uniunea se întemeiază pe valorile comune consacrate la articolul 2 din TUE ale respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților – valori comune statelor membre ale UE și la care țările candidate trebuie să adere pentru a intra în Uniune, făcând parte din criteriile de la Copenhaga, care nu pot fi ignorate sau reinterpretate după aderare; întrucât democrația, statul de drept și drepturile fundamentale sunt valori care se consolidează reciproc și a căror subminare poate reprezenta un pericol sistemic pentru Uniune și pentru drepturile și libertățile cetățenilor ei; întrucât respectarea statului de drept este obligatorie pentru Uniune în ansamblul său și pentru statele sale membre la toate nivelurile de guvernanță, inclusiv pentru entitățile subnaționale;

B. întrucât Conferința privind viitorul Europei a exprimat clar dorința ca UE să susțină sistematic statul de drept în toate statele membre, să protejeze drepturile fundamentale ale cetățenilor și să mențină credibilitatea UE atunci când își promovează valorile în UE și în străinătate;

C. întrucât principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din TUE impune Uniunii și statelor membre obligația de a se ajuta reciproc în îndeplinirea obligațiilor care decurg din tratate în condiții de respect reciproc deplin, iar statelor membre le impune obligația de a adopta orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii;

D. întrucât adăugarea de recomandări specifice fiecărei țări, concrete și obligatorii din punct de vedere juridic ar ajuta statele membre să prevină, să detecteze și să soluționeze problemele și regresele în ceea ce privește statul de drept;

E. întrucât statele membre au introdus măsuri de urgență pentru a răspunde pandemiei de COVID-19; întrucât, pentru a fi legale, acestea trebuiau să respecte principiile necesității și proporționalității atunci când limitau drepturile sau libertățile fundamentale; întrucât unele guverne au folosit măsurile extraordinare ca scuză pentru a slăbi sistemul democratic de echilibru al puterilor;

F. întrucât este necesar să se consolideze și să se raționalizeze mecanismele existente și să se dezvolte un mecanism unic și cuprinzător al UE pentru a proteja în mod eficace democrația, statul de drept și drepturile fundamentale și pentru a asigura respectarea valorilor prevăzute la articolul 2 din TUE în întreaga Uniune, precum și promovarea acestora în țările candidate, chiar dacă ar exista regimuri de monitorizare diferite, astfel încât statele membre să fie împiedicate să elaboreze legi interne care să contravină protecției valorilor prevăzute la articolul 2 din TUE; întrucât Comisia și Consiliul au continuat să respingă necesitatea unui acord interinstituțional privind un mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale,

G. întrucât începând din mai 2022 Parlamentul a tratat și situația statului de drept din Ungaria, Malta și Polonia în rezoluțiile sale; întrucât Grupul de monitorizare a democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a Parlamentului a abordat, de asemenea, anumite probleme în Bulgaria, Grecia, Slovacia, Slovenia și Spania,

Evaluarea globală a raportului

1. salută cel de-al treilea raport anual al Comisiei privind statul de drept, în cadrul setului de instrumente al Comisiei privind statul de drept; consideră că raportul reprezintă un pas înainte către un mecanism coerent de menținere a valorilor Uniunii consacrate la articolul 2 din TUE și că principala provocare în prezent este de a utiliza eficace și constant setul de instrumente existent pentru a proteja și a asigura respectarea valorilor respective;

([24]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0422.

Joi, 30 martie 2023

2. constată ameliorări în comparație cu rapoartele anuale anterioare, cum ar fi adăugarea de recomandări specifice fiecărei țări; salută și atenția deosebită acordată mass-mediei publice și măsurilor de asigurare a transparenței proprietății asupra mijloacelor de comunicare în masă, inclusiv clasamentului Instrumentului de monitorizare a pluralismului mass-mediei, evaluarea punerii în aplicare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului de către statele membre, atenția acordată finanțării partidelor politice, accentul pus pe organismele de promovare a egalității, pe instituțiile naționale pentru drepturile omului și pe ombudsmani, monitorizarea numirilor la nivel înalt în justiție și atenția sporită acordată profesiilor din domeniul juridic, inclusiv judecătorilor, notarilor și avocaților;

3. încurajează Comisia să își aprofundeze participarea la dezbaterile publice de la nivel local, regional și național și să investească mai mult în campanii de conștientizare a valorilor Uniunii și a instrumentelor aplicabile, inclusiv raportul anual, în special în țările în care există îngrijorări serioase; sprijină eforturile Comisiei de a aduce la zi metodologia de raportare și consideră că extinderea sferei raportului ar trebui să fie însoțită de o creștere a resurselor; consideră că ar trebui alocat mai mult timp vizitelor de țară ale Comisiei, inclusiv la fața locului;

4. regretă tendințele îngrijorătoare în ceea ce privește libertatea presei, pluralismul mass-mediei și siguranța jurnaliștilor în mai multe state membre și invită Comisia să urmărească îndeaproape situația mass-mediei în viitoarele ediții ale raportului, inclusiv proprietatea asupra mass-media și finanțarea serviciului public de mass-media, precum și să ofere recomandări și monitorizare prin politici și măsuri legale adecvate; condamnă ingerințele politice perturbatoare în deciziile editoriale, procesele abuzive (SLAPP) și supravegherea ilegală a jurnaliștilor, în special prin utilizarea de programe de spionare, și afirmă că jurnaliștii vor continua să fie expuși riscului atât timp cât instituțiile nu pot sau nu doresc să urmărească penal cazurile de corupție descoperite de jurnaliști;

5. subliniază rolul special pe care îl joacă consiliile naționale ale magistraturii în protejarea independenței curților și a judecătorilor împotriva ingerințelor politice; regretă politizarea continuă a acestor organisme în anumite țări, precum și efectul devastator pe care aceasta îl are asupra independenței și integrității sistemelor lor judiciare;

6. recunoaște rolul important al Parchetului European (EPPO) în protejarea statului de drept și în combaterea corupției în Uniune și încurajează Comisia să monitorizeze îndeaproape nivelul de cooperare dintre statele membre și EPPO în rapoartele ulterioare; invită statele membre care încă nu s-au alăturat EPPO să o facă;

7. regretă că Comisia nu a dat curs tuturor recomandărilor formulate de Parlament în rezoluțiile sale anterioare ([25]) și solicită Comisiei să ia măsuri în acest sens;

8. își exprimă preocuparea în legătură cu lipsa de consecvență dintre raportul orizontal și recomandări, în special în legătură cu faptul că preocupările specifice fiecărei țări exprimate în raportul orizontal nu corespund pe deplin recomandărilor specifice fiecărei țări; solicită stabilirea unei legături clare între preocupările exprimate și recomandările formulate;

9. subliniază că acțiunile intenționate îndreptate împotriva drepturilor grupurilor minoritare în unele state membre au creat și instaurat o dinamică în alte domenii, așa cum o atestă regresele în domeniul drepturilor femeilor, inclusiv deteriorarea situației în ceea ce privește sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, precum și în ceea ce privește drepturile persoanelor LGBTIQ +, ale migranților și ale altor grupuri minoritare; solicită un rezumat al punerii în aplicare a planului de acțiune al UE de combatere a rasismului în capitolele consacrate fiecărei țări din raport și o analiză a modului în care regresul statului de drept afectează diferite grupuri minoritare;

10. condamnă instrucțiunile date de guvernul italian Consiliului municipal al orașului Milano de a înceta înregistrarea copiilor părinților de același sex; consideră că această decizie va duce inevitabil nu numai la discriminarea cuplurilor de același sex, ci și, în primul rând, a copiilor acestora; consideră că această acțiune reprezintă o încălcare directă a drepturilor copilului, așa cum sunt enumerate în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 1989; este îngrijorat că această decizie face parte dintr-un atac mai amplu împotriva comunității LGBTQI + din Italia; invită guvernul italian să își revoce imediat decizia;

([25]) Rezoluțiile din 24 iunie 2021 referitoare la Raportul Comisiei din 2020 privind statul de drept și din 19 mai 2022 referitoare la Raportul Comisiei din 2021 privind statul de drept.

11. invită Comisia să utilizeze elementele relevante ale metodologiei aplicate în rapoartele anuale privind statul de drept în evaluarea tuturor țărilor candidate și potențial candidate la aderarea la UE pe care o face;

Recomandări specifice fiecărei țări

12. salută adăugarea de recomandări specifice fiecărei țări, ca urmare a solicitărilor repetate ale Parlamentului și ale societății civile în acest sens; reamintește că rapoartele anuale servesc drept bază pentru discuții în cunoștință de cauză despre situația statului de drept în statele membre și în instituțiile UE; recunoaște că aceste recomandări specifice fiecărei țări contribuie la abordarea unor chestiuni concrete în vederea realizării unor îmbunătățiri reale în statele membre; deplânge însă faptul că recomandările nu sunt obligatorii; invită Comisia să dezvolte în continuare ciclul anual privind statul de drept, evaluând punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări în următorul raport anual, cu criterii de referință specifice și un calendar clar pentru punerea în aplicare, indicând limpede progresul și regresul;

13. regretă că multe dintre recomandări sunt prea vagi și insuficient de concrete pentru a asigura o punere în aplicare efectivă; reiterează că trebuie stabilit un calendar pentru punerea în aplicare a recomandărilor și trebuie precizate eventualele consecințe în caz de nerespectare a acestora;

14. îndeamnă Comisia să inițieze procedurile relevante fără ezitare sau întârziere, în special atunci când guvernele nu sunt dispuse să respecte recomandările specifice fiecărei țări;

15. salută eforturile Comisiei de a colabora mai bine cu părțile interesate de la nivel național; recunoaște că societatea civilă este un actor esențial pentru statul de drept, cu un rol important de jucat în monitorizarea raportului anual și în punerea sa în aplicare; invită Comisia să urmărească implicarea constantă și semnificativă a societății civile atât în pregătirea, cât și în monitorizarea raportului la nivel național, în cooperare cu FRA, inclusiv prin alocarea de timp suficient pentru a le permite să contribuie la proces și prin contacte extinse cu organizațiile societății civile în vizitele de țară; invită Comisia să adopte o abordare a ciclului mai incluzivă, mai transparentă și mai ușor de utilizat pentru a asigura participarea semnificativă a părților interesate și asumarea răspunderii pe tot parcursul procesului; solicită o prezentare mai sistematică a contribuțiilor societății civile și ale organizațiilor profesionale, inclusiv din sistemul judiciar, pentru a completa informațiile transmise de guvernele statelor membre;

16. recunoaște rolul esențial pe care îl joacă societatea civilă și un spațiu civic sănătos în susținerea și protejarea statului de drept și își repetă solicitarea de a se consacra un capitol separat situației societății civile din statele membre; subliniază legăturile dintre spațiul civic și problemele statului de drept; invită Comisia să investească în continuare, prin finanțare specială, în consolidarea capacității organizațiilor societății civile de a monitoriza situația statului de drept în statele membre și a informa în legătură cu aceasta, precum și să asigure o protecție adecvată a societății civile care se implică în acest proces; este preocupat de faptul că distribuirea părtinitoare a finanțării în unele țări afectează organizațiile societății civile care promovează drepturilor grupurilor vulnerabile sau care acționează, în sens mai general, pentru cauze pe care guvernele nu le sprijină; încurajează o evaluare aprofundată a acestor aspecte în toate țările vizate de raport și subliniază necesitatea unor recomandări individualizate pe țări care să trateze aceste aspecte; îndeamnă Comisia să aibă în vedere gestionarea directă a fondurilor UE, astfel încât să se asigure și că beneficiarii finali, inclusiv organizațiile societății civile care lucrează cu grupuri vulnerabile, primesc finanțarea din partea UE care le-a fost destinată; invită Comisia să monitorizeze impactul programului „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” asupra societății civile din statele membre; invită Consiliul și Comisia să asigure finanțare adecvată pentru jurnalismul de calitate independent de la nivel european, național, regional și local;

17. subliniază că sunt necesare recomandări specifice fiecărei țări cu privire la răspunsurile naționale la pandemia de COVID-19 și la impactul acestora asupra democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii; invită Comisia să continue monitorizarea și raportarea cu privire la aceste procese naționale, inclusiv cu privire la cele mai bune practici;

18. regretă absența unor recomandări specifice fiecărei țări legate de utilizarea ilegală de către statele membre a tehnologiilor de supraveghere bazate pe programe informatice de spionare, cum ar fi Pegasus sau Predator, în pofida dezvăluirilor concrete și a tot mai multor dovezi despre folosirea lor împotriva jurnaliștilor, politicienilor, funcționarilor însărcinați cu aplicarea legii, diplomaților, avocaților, oamenilor de afaceri, actorilor societății civile și altor actori; este extrem de preocupat de riscurile aferente pentru societatea civilă, democrație, statul de drept și respectarea drepturilor

fundamentale pe care le prezintă utilizarea necontrolată a programelor informatice de spionare de către guvernele naționale; regretă lipsa de cooperare din partea unor autorități ale statelor membre cu Comisia de anchetă a Parlamentului pentru examinarea utilizării Pegasus și a altor programe de spionare echivalente;

Solicitări în curs din partea Parlamentului referitoare la raportul anual privind statul de drept

19. își reiterează apelul adresat Comisiei de a extinde sfera raportării sale la toate valorile consacrate la articolul 2 din TUE; reiterează existența unei legături intrinsece dintre statul de drept, democrație și drepturile fundamentale; îndeamnă Comisia și Consiliul să înceapă imediat negocierile cu Parlamentul pentru un acord interinstituțional referitor la un mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale, care ar trebui să acopere întreaga sferă a valorilor prevăzute la articolul 2 din TUE; regretă că încălcările drepturilor omului în cazul migranților care au loc la frontierele externe ale UE nu fac parte din evaluarea efectuată de Comisie;

20. solicită includerea în raportul anual a unor elemente importante care lipsesc din lista de verificare a îndeplinirii criteriilor statului de drept a Comisiei de la Veneția din 2016, cum ar fi prevenirea abuzului de putere, egalitatea în fața legii și nediscriminarea;

21. salută măsurile luate de Comisie de a include în raportul său a aplicării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului de către statele membre ca indicator al calității și al respectării statului de drept; invită Comisia să includă în această analiză procesul de corectă aplicare a acestor hotărâri la nivel național;

22. consideră că cooperarea cu Consiliul Europei și cu alte organizații internaționale este de importanță majoră pentru promovarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în UE; invită Comisia să analizeze comunicările individuale ale organismelor ONU instituite prin tratate;

23. își repetă solicitarea adresată Comisiei de a include un nou capitol distinct referitor la instituțiile Uniunii, care să evalueze situația în ceea ce privește separația puterilor, asumarea răspunderii, cadrul anticorupție și sistemul de control și echilibru;

24. regretă profund că Consiliul nu reușește să facă progrese simțitoare în ceea ce privește procedurile în curs prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din TUE; îndeamnă Consiliul să se ocupe de toate noile evoluții care afectează statul de drept, democrația și drepturile fundamentale; reiterează apelul adresat Consiliului de a adresa recomandări în cadrul acestei proceduri, subliniind că orice nouă întârziere a unei astfel de acțiuni ar constitui o încălcare a principiului statului de drept chiar de către Consiliu; insistă ca rolul și competențele Parlamentului să fie respectate;

25. condamnă cu fermitate autoritățile din statele membre care refuză să se angajeze în dialogul anual al Comisiei privind statul de drept;

26. regretă că raportul nu recunoaște clar procesul deliberat de regres al statului de drept în unele state membre; invită Comisia să clarifice că atunci când valorile de la articolul 2 din TUE sunt încălcate sistematic, deliberat, grav și permanent într-o anumită perioadă, este posibil ca statele membre să nu îndeplinească toate criteriile care definesc o democrație; reamintește că Parlamentul a indicat deja că Ungaria s-a transformat într-un regim hibrid de autocrație electorală, conform indicilor relevanți; reia recomandările adresate Comisiei de diferența între încălcările sistematice și cele individuale, de a evita riscul bagatelizării celor mai grave încălcări ale statului de drept și de a stabili în recomandările individualizate pe țări termene de punere în aplicare, obiective și acțiuni concrete de întreprins;

27. reamintește poziția sa cu privire la implicarea unui grup de experți independenți care să ofere consiliere celor trei instituții, în strânsă cooperare cu FRA; își reiterează apelul adresat Comisiei de a invita FRA să ofere sfaturi despre metodologie și să efectueze cercetări comparative pentru a adăuga precizări în domeniile-cheie ale raportului anual, având în vedere legăturile intrinsece dintre drepturile fundamentale și statul de drept; solicită Biroului său, având în vedere reticența Comisiei și a Consiliului, să organizeze o procedură de achiziții publice pentru a crea un astfel de grup sub auspiciile Parlamentului, în conformitate cu angajamentul asumat în rezoluțiile sale anterioare ([26]), pentru a consilia Parlamentul cu privire la respectarea valorilor prevăzute la articolul 2 din TUE în diferite state membre și pentru a demonstra, prin puterea exemplului, modul în care un astfel de grup ar putea funcționa în practică;

([26]) Rezoluțiile din 24 iunie 2021 referitoare la Raportul Comisiei din 2020 privind statul de drept și din 19 mai 2022 referitoare la Raportul Comisiei din 2021 privind statul de drept.

28. reafirmă faptul că ciclul anual privind statul de drept ar trebui să fie o contribuție la activarea altor instrumente pentru a răspunde amenințărilor sau încălcărilor statului de drept la nivel național, cum ar fi articolul 7 din TUE, Regulamentul privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept, Cadrul pentru consolidarea statului de drept, proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, inclusiv proceduri accelerate, cereri de proceduri provizorii în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și acțiuni privind nepunerea în aplicare a hotărârilor CJUE, sau instrumentele de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul legislației financiare a UE; își reiterează apelul adresat Comisiei de a crea o legătură directă între rapoartele anuale privind statul de drept, printre alte surse, și mecanismul de condiționalitate privind statul de drept;

o

o o

29. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Consiliului Europei, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, Organizației Națiunilor Unite și guvernelor și parlamentelor statelor membre.